

РЕШЕНИЕ

№ 8338

гр. София, 20.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА

при участието на секретаря ЗОРНИЦА ЛЮДМ. ПЕШЕВА
като разгледа докладваното от ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско дело № 20211110142601 по описа за 2021 година

Предявени са от ИВ. СТ. СТ. срещу „Съдърланд Глобал Сървисиз България“ ЕООД, искове с правно основание чл. 74, ал. 4 КТ, чл. 344, ал. 1, т. 1, чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225 КТ и чл. 86 ЗЗД.

В исковата молба ищецът твърди, че страните се намирали в трудово правоотношение, което било възникнало на 08.06.2018 г. по силата на Трудов договор № 4933/08.06.2018г. за неопределен период от време, при условията на 6 месечен пробен период, на основание чл. 70 КТ и чл. 71 КТ като ищецът изпълнявал длъжността „консултант“. Ищецът работел по проект „Макафи“. След приключването на този проект ИВ. СТ. СТ. бил преместен в друг фирмен проект - „Кабам“. Бил подписал анекс към договора, в който фигурирал отново 6 месечен изпитателен срок. Сочил, че изпитателен срок с един и същи работник в една и съща фирма може да бъде прилаган само веднъж. Позицията била сходна, тъй като реално нямало разлика в работата. В анекса била вписана позицията „оператор подпомагане на потребители“, а предишната му позиция била „консултант“. Излага, че и двете работни позиции изразявали един и същ вид работни задължения. След две оплаквания от мениджъра си ищецът на основание чл. 326 КТ изпратил на ответника предизвестие, че след изтичане на уговорения/законовия срок от 60/30 дни, прекратява трудовото правоотношение между страните. С него поискал в случай, че не му бъде предоставена възможност да изработи дните си по предизвестията, да оформят трудовата му книжка и да му я предадат, както и да му изплатят дължимите възнаграждения при напускане – 4 брутни заплати по 2235 лв., 20 дни платен годишен отпуск, 10 работни дни за месец юни, 6 празнични дни, както и един ден /overtime/, заплатен двойно. Предизвестията били изпратени по „Еконт“ в 2 екземпляра с указания на единия екземпляр да бъде сложен номер и печат. Бил налице отказ да върнат исканото, за което

била налице разписка от „Еконт“. Ответникът изпратил на ищеца чрез куриер Заповед № 2620/16.06.2021 г. за прекратяване на договора на основание чл. 71, ал.1 КТ, която била приета от ищеца. На 30.06.2021 г. ответникът изплатил дължимите изработени дни, без обезщетение. Тъй като ищецът считал, че не му е заплатено възнаграждение за положен извънреден труд и извънреден труд през шест национални празника, в които е работил в размер на 1057,80 лв., ИВ. СТ. СТ. ,след телефонен разговор с представителка на „Пейрол“ екипът на ответника ,бил уведомен, че сумата от 1 1057,80 лв. ще бъде преведена до 09.07.2021 г., а претендирани от ищеца 25 лв. – ваучери за храна ще бъдат изплатени на 15.09.2021 г. Ищецът получил сумата от 1057,80 лв. на 09.07.2021 г. Моли съдът да постанови решение за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна, да му бъде присъдено обезщетение за времето, през което ищецът е останал без работа, поради уволнението в размер на 8940 лв. за периода 21.06.2021 г. до 30.07.2021 г. / датата, на която ищецът сочи, че е започнал нова работа при друг работодател/, ведно със законната лихва до окончателното заплащане на сумата, както и претендира за заплащане на сумата от 2,94 лв., представляваща обезщетение за забава върху сумата от 1057,80 лв. за периода от 30.06.2021 г. до 09.07.2021 г. Претендира и деловодни разноси. В с.з. се явява лично и с адв. М.,като поддържа претенциите.Подробни съображения излага в писмено становище.

В срок е депозиран писмен отговор от ответника „Съдърланд Глобал Сървисиз България“ ЕООД. Оспорва по основание и размер предявените искове. Счита исковата молба за неясна. Правните квалификации в исковата молба, така и в уточнителните такива не отговаряли на твърденията в обстоятелствената част. Исковата молба била недопустима поради тотално неясните обстоятелства, на които се основавали исковете. Тъй като ищецът в уточнителна молба от 20.10.2021 г. бил признал, че е изпуснал срока за изпълнение на указания на съда с Разпореждане от 20.09.2021 г. (връчено на 12.10.2021 г.), поради което счита, че исковата молба следва да бъде върната на основание чл. 129, ал. 3 от ГПК. Твърди, че клаузата, включена в допълнително споразумение от 08.02.2021 г. към Трудов договор № 4933/08.06.2018г. не е в нарушение на чл. 70, ал. 5 КТ. Не ставало въпрос за една и съща работа/трудова функция/, извършвана от работника и на новата длъжност, а за изцяло различна такава. Твърди, че видът на трудовия договор е без значение за валидността на клаузата за изпитване. След като в допълнително споразумение към трудовия договор е постигнато изрично съгласие на страните за заемането на нова длъжност, различна от тази по първоначалния договор, нямало пречка страните да договорят срок за изпитване за тази нова длъжност, което не било нарушение на чл. 70, ал. 5 КТ. Счита, че предявеният иск за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна е неоснователен и недоказан. Оспорва по основание и размер иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225 КТ за времето, през което ищецът е останал без работа. Този иск следвало да се разгледа едва след като бъде установено дали прекратяването на трудовото правоотношение е законосъобразно. В случай, че съдът приеме, че законосъобразно е прекратено трудовото правоотношение, то оспорва иска по размер. Ищецът не бил представил никакви доказателства за твърдения от него брутен размер на трудовото му възнаграждение. Нелогична била претенцията на ищеца за обезщетение в размер на 4 брутни трудови възнаграждения, поради незаконно уволнение,

след като бил признал, че е започнал работа на 30.07.2021 г., месец и няколко дни след прекратяване на трудовия му договор в ответника. Оспорва по основание и размер иска с правна квалификация чл. 86 ЗЗД. Изрично в заповедта за прекратяване било посочено, че всички дължими на ищеца възнаграждения и обезщетения ще му бъдат изплатени в срок до 10.07.2021 г. Възнагражденията на служителя за празнични дни и допълнително положен труд се отчитали и изплащали сумирано на тримесечие, за което работодателят издал заповед от 10.08.2016 г. Допълнителното възнаграждение за празнични дни и допълнително положен труд за периода от м. април до м.юни 2021 г. законосъобразно били изплатени на 09.07.2021 г. Фактът, че работодателят превел част от дължимите възнаграждения на ищеца на 30.06.2021 г. не означавало, че е изпаднал в забава за остатъка от дължимите суми, които са преведени на ищеца на 09.07.2021 г. след приключване на съответното тримесечие. Съгласно чл. 5, ал. 4 от трудовия договор бил уговорен срок за заплащане на трудовото възнаграждение, който е до 10 дни след периода, за който се отнася и работодателят би изпаднал в забава на 11.07.2021 г. Претендира деловодни разноски.

Съдът, като анализира и прецени доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Съдът е приел за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата за наличие на валидно трудово правоотношение между страните по делото, по силата на което ищецът е заемал длъжността „консултант“ по Трудов договор № 4933/08.06.2018г. като договора е сключен ,на основание чл.67,ал.1,т.1 от КТ за неопределено време ,служителя се е задължил да постъпи на работа на 18.06.2018год.,а с чл.6 е предвиден 6 месечен изпитателен срок /срок за изпитване/ в полза на работодателя ,т.е. до 18.12.2018год.

В чл.3 от договора е посочен характера на работата на служителя ,които съответстват на задълженията и отговорностите ,съгласно Длъжностна характеристика за длъжност „Консултант“ ,върчена на служителя И.С. на 08.06.2018год.Уговорено е основно месечно възнаграждение от 1900лв.,бруто и по преценка на работодателя премия от 220лв. ,както и 0,6 % върху основното трудово възнаграждение за всяка година придобит професионален опит.Съгласно чл.5,ал.4 от договора,трудовото възнаграждение се заплаща еднократно,всеки месец до 10 дни след периода,за който се отнася.

От Заповед № 18/10.08.2016год.,се установява ,че при работодателя е въведено сумарно отчитане на работното време за всички служители като са въведени 3 месечни периоди на отчитането му,считано от 01.01.2017год.В двудневен срок от датата на изтичане на периода на отчитане ,отговорен служител проверява достоверността на информацията и при положен извънреден труд ,същият се изпраща на отдел Финанси за изплащане.

Не е спорно между страните ,че е подписано Допълнително споразумение от 08.02.2021 г. към Трудов договор № 4933/08.06.2018г., с което ищецът е преназначен ,считано от 22.02.2021год. от длъжност „консултант“ в отдел 35049 на длъжността „оператор, подпомагане на потребители“,отдел 35048 ,със срок на изпитване от 6 месеца ,уговорен в полза на работодателя,т.е. до 22.08.2021год.

Със Заповед № 2620/16.06.2021 г. трудовото правоотношение със ИВ. СТ. СТ.,на длъжност „оператор ,подпомагане на потребители“ е прекратено,на основание чл.71,ал.1 от КТ ,считано от 21.06.2021год.,върчена на ищеца на 21.06.2021год.Със тази заповед ,на основание чл.224 от КТ е определено да се заплати обезщетение ако има неизползван платен годишен отпуск към датата на прекратяване на трудовото правоотношение ,което ако е дължимо следва да се заплати до 10.07.2021год.Както и всяко друго обезщетение

,предвидено в законодателството или вътрешните правила на дружеството.

С исковата молба ищецът е представил и Предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение ,на основание чл.326 от КТ ,след изтичане на уговорения /законовия срок от 60/30 дни от 16.06.2021год. ,за което няма доказателства да е достигнало до работодателя.

С писмо на електронна поща от 30.06.2021год. ,И.С. е посочил,че не са му заплатени 8 дни извънреден труд и положен труд на официални празници или общо трудово възнаграждение в размер на 1075,80лв.Изразено е и несъгласие за изплащането им на 30.07.2021год.,след тримесечието април-юни,тъй като ищецът не е служител на дружеството.

Не е спорно между страните и , че на ищеца е изплатено трудовото възнаграждения на 30.06.2021 г. и допълнителните трудови възнаграждения на 09.07.2021 г.

Съгласно Длъжностна характеристика за длъжност „Консултант“ ,връчена на служителя И.С. на 08.06.2018год.,подчинен на ръководител екипи ,като основен предмет на длъжността е „да предоставя обслужване на клиенти и техническа поддръжка на клиенти ,чрез телефон,чат,имейл,дистанционни сесии и други канали за комуникация.Да постига поставените цели на представяне,спрямо договореностите с клиента на компанията.Основните задълженията и отговорностите са посочени като : - да поема всички клиенти,които са на изчакване на линията.След приключване на работното време няма да има входящи обаждания,но е задължително всички изчакващи клиенти да бъдат обслужени ;- да отговаря на клиентски запитвания по имейл,чат или телефон като използва съответните средства,предоставени от компанията ; - да разрешава проблеми на клиентите ,свързани с неговото обслужване и техническа поддръжка ; - акуратно да обработва цялата информация от клиентски интеракции ;да докладва акуратно всички задачи и проблеми по имейл/чат или обаждания на съответния супервайзер или мениджър; - да използва ефективно наличните средства и когато е необходимо да изисква помощ от поддържащия персонал ; да ескалира използвайки имейл/чат или обаждания на следващото ниво на техническа поддръжка и обслужване на клиенти ,когато не може да бъде решено това ниво; - да спазва йерархичната структура за ескалиране на всякакви въпроси и проблеми ,свързани с работата ; - да изпълнява крайните срокове за изпълнение на възложените задачи и др.

Съответно по делото е представена и Длъжностна характеристика за длъжността „оператор,подпомагане на потребители/консултант“,подчинен на ръководител екип.Предмет на длъжността е : „Да се работи спрямо изискванията на проекта професионално,за да се изпълни искането на клиента и да се стигне до неговото удовлетворение.Да се изисква консултация и наставничество при нужда,да се ескалира до технически ръководител ,когато решението изисква по-голям опит/умение за продукта.“.Основните задължения и отговорности са : - да е способен да документира ясно стъпките за отстраняване на неизправности и да обучава клиентите за процеса на отстраняване на неизправности ; - да идентифицира нуждите на клиентите ,да изяснява информацията ,да проучва всеки проблем и да предоставя решения ; - да работи като част от екип в постоянно обучаваща се среда,да разширява знанията си ; - да изпълнява всички задачи в определеното време и др.

Няма доказателства по делото тази длъжностна характеристика да е връчена на ищеца С. при подписването на допълнителното споразумение към трудовия му договор от 08.02.2021год.

По делото са събрани и гласни доказателства, чрез разпит на свидетели.

Св.Гая Станева ,служител на ответното дружество ,сочи в показанията си ,че е била ръководител на екип по проекта „Макафи Ентърпрайз “,по който работел ищеца в продължение на 2-3 години ,до закриването му през м.03.2021год. Преди да приключи проекта ,ищецът се явил на интервю и бил одобрен за друг проект „Кабама“.

Свидетелката сочи ,че всяка отделна програма представлява и се ръководи от един човек, има отделни екипи, като проектите „Макафи“ и „Кабам“ хоризонтално, в структурата на дружеството са на едно ниво, но вертикално са различни проекти, вертикалите представляват проекти със сходна дейност. Според същата ,прехвърлянето на служители от една програма към друга става съобразно техните интереси и качества и въз основа на преценка на ръководителя на проекта при интервю.

Сочи ,че ищецът бил част от един от екипите ,които се занимавали с информационни и технически запитвания на Ентърпрайз клиентите на „Макафи“. Същият обслужвал корпоративни клиенти на „Макафи“ и имал задължения ,свързани с информационни запитвания, относно акаунти и информация за продуктите, които съдържат, лицензите, достъпа до портала на „Макафи“, и/или прибавяне или махане от този портал на акаунти, а другата част била свързана с технически запитвания от страна на корпоративни клиенти за отваряне или проверка на технически запитвания. Не трябвало да има технически познания за поддържане на софтуера на „Макафи“, защото техническата поддръжка се извършвала от други отдели. Негова отговорност била да отвори техническо запитване, в което да се проверят данните на клиента, за да може да се прехвърли в съответния технически отдел като следва да знае към кой технически отдел да се насочи.

Според свидетелката ,посочените от нея дейности отговарят на длъжността консултант, оператор, подпомагане на потребители, тъй като става въпрос за обслужване на клиенти, като отделните програми имат специфики, за което се преминава обучение. Също така свидетелката сочи ,че по време на работа в проекта „Макафи“, ищецът е имал допълнителни занимания с обучение на други служители от същия екип като тя ,като ръководител на проекта не е имала забележки, относно работата му.

Св. Веселин Василев ,заемащ длъжността мениджър на проекта „Кабам“ при ответното дружество ,сочи ,че е бил пряк ръководител на И.С. ,който се прехвърлил от друга програма като свидетеля участвал в подбора. За да се прехвърли ищецът преминал интервю, след което бил подписан анекс, тъй като проектът се занимавал с различен продукт. Свидетеля сочи ,че в ответното дружество има 19 проекта, като всеки един служител работи и поддържа продукта ,за който е нает ,предвид специфичния профил. Соочи ,че подборът и интервюто били проведени от него и др. ръководители ,като следвало съобразно профила му да преценят дали отговаря на това ,което търсят. След това ищецът преминал двуседмично обучение за опознаване на проекта, втората седмица от което представлявало работа под надзор на обучаващ служител.

Св. Василев описва ,че по проекта „Кабам“ ,който е за поддръжка за игра за мобилен телефон ,с естество на ръкопашен бой ,ищецът следвало да играе активно играта и да комуникира с клиентите, които имат запитвания за нея – за бъгове и различни задачи в нея. Соочи ,че голям аспект на работата е свързана с това ,дадени ресурси дадени да бъдат върнати на играча, трябва да се увери, че не са върнати, също смяна на пароли или технически програми. Според свидетеля двата проекта ,по които е работел ищецът - „Макафи“ и „Кабам“ били са свързани с познаването на съвсем различен софтуер като за проекта „Кабам“ следвало да има технически познания, да познава продукта. Твърди ,че тази информация била съобщена на Ивайло ,преди да започне работа по проекта, като също така сочи ,че преди да бъде назначен не може бъде запознат с детайли на работата, на обучението му се предоставя всичко, за да започне същата.

При така установеното, се налагат следните правни изводи:

Трудовият договор със срок за изпитване уговорен в полза на работодателя, цели да провери годността на работника да се справи с възложената работа. В рамките на срока за изпитване работодателят трябва да направи преценка удовлетворен ли е от качествата на работника и от нивото на изпълнение на задълженията му. Преценката на работодателя се извършва свободно, не се мотивира и не подлежи на контрол. Ако резултатът от

изпитването бъде счетен за незадоволителен от работодателя, той може да прекрати законосъобразно договора с работника, в рамките на срока за изпитване, без да е необходимо да мотивира решението си. Съгласно разпоредбата на чл. 70, ал. 1 КТ, когато работата изисква да се провери годността на работника или служителя да я изпълнява, окончателното приемане на работа може да се предшества от договор със срок за изпитване до шест месеца. Такъв договор може да се сключи и когато работникът или служителят желае да провери дали работата е подходяща за него. С включването на клаузата за изпитване страните по трудовото правоотношение имат възможност да преценят в определен срок доколко е целесъобразно окончателното им обвързване от трудов договор. Свободата на страните по трудовото правоотношение да уговорят срок за изпитване е ограничена с разпоредбата на чл. 70, ал. 5 КТ, според която за една и съща работа, с един и същ работник или служител, в едно и също предприятие трудов договор със срок за изпитване може да се сключва само веднъж. По изключение трудов договор за изпитване може да се сключва и при съществуващо трудово правоотношение, но само когато по реда на чл. 119 КТ съществено е променена трудовата функция на работника или служителя. Именно възложената нова трудова функция дава право на работодателя да установи нов срок за изпитване, в рамките на който да провери възможностите на работника/служителя да изпълнява новата работа. Следователно се налага извода, че трудов договор между същите страни, между които съществува вече трудово правоотношение, но за друга работа с други трудови функции, с друго съдържание, клауза за изпитване може да се сключи повторно в рамките на нов шестмесечен срок и няма да е налице противоречие с разпоредбата на чл. 70, ал. 5 КТ. В тази хипотеза, в която попада и конкретния случай, в тежест на ответната страна, т. е на работодателя е да ангажира доказателства, че се касае за две различни длъжности, с различни трудови функции.

В случая липсват ангажирани от ответното дружество доказателства в тази връзка.

Ищецът е бил назначен да изпълнява длъжността „консултант“ ,като предмета на същата и основните задължения и отговорности са посочени в длъжностната му характеристика ,връчена му при подписването на трудовия му договор на 08.06.2018год.

Същевременно при подписването на допълнителното споразумение от 008.02.2021год. ,с което е приел да изпълнява длъжността „оператор,подпомагане на клиенти“ не е доказано ,че му е връчена длъжностна характеристика ,в която да са отразени,както предмета на длъжността ,така и основните задачи и отговорности.Към писмения отговор е представена длъжностна характеристика за длъжността „оператор,подпомагане на потребители/консултант“,която не е подписана от ищеца.Същевременно при прочит на двете длъжностни характеристики,става ясно ,че и двете длъжности не са ръководни ,тъй като са подчинени на ръководител екип.Предмета на същите е свързан основно с консултации на клиенти, информация за проблеми,най-вече не за отстраняването /става въпрос за технически такива/,а за обучаване на клиента за процеса за отстраняване на неизправности или насочване към съответното техническо звено,изпълняване на задачи в определено време .Изискванията за заемане на двете длъжности също са сходни – средно или висше образование ,владееене на испански език ,втори език – английски,умения за работа в екип,като има известни различия в изискванията за опит в компютърна техническа поддръжка – за оператор,подпомагане на потребители и съответно –познания за операционни системи,интернет връзка и др. – за „консултант“.

По делото са разпитани свидетели относно трудовите функции на ищеца в двата

проекта, но чрез техните показания могат да се установят само основните функции и длъжността, но не може да се направи категоричен извод, че функциите на изпълняваните длъжности са различни.

Съобразно показанията на св.Станева ищецът е бил част от екип по проект „Макафи Ентърпрайз“ за време от 2-3 години. През този период не е имало забележки към работата му, възлагани са му и допълнителни задачи, свързани с обучение на други служители по проекта. Преди приключването на проекта, ищецът се е явил на интервю пред св.Василев, при което основната цел на същото е било да се прецени личната му мотивация и предвид профила му дали отговаря на изискванията като конкретната оценка на работата му се прави след преминаването на обучение. Този свидетел сочи, че работата по двата проекта била свързана с познаването на съвсем различен софтуер. От свидетелските показания се изяснява, че ответното дружество работи по 19 различни проекта, които са възложени на самостоятелни екипи и всеки един служител работи и поддържа продукта, за който е нает, предвид специфичния профил. Същевременно от показанията и на двамата свидетели се налага извода, че основната задача на ищеца и по двата проекта е работа с клиенти, които той консултира във връзка с конкретен продукт. Следва да се отбележи и че специфичните изисквания, за които се твърди в показанията им не са скрепени в конкретни задължения и отговорности, а се излагат в съда, едва при оспорването на процесните актове на работодателя.

Или се налага извода, че основните функции на ищеца са сведени до предоставяне на обслужване на клиенти и техническа поддръжка, разрешаване на проблемите им и др. Как и по какъв начин са били структурирани проектите е функция на заданието на клиентите на ответника, а не на промяна на задълженията и основните функции на ищеца.

Предвид изложеното, вземайки предвид само съдържанието на представените трудов договор от 08.06.2018 год., допълнително споразумение от 08.02.2021 год и длъжностните характеристики към същите, се налага изводът, че трудовите функции, изпълнявани от ищеца за ответното дружество по това трудово правоотношение и след изменението му, е налице идентитет, защото няма съществени различия в основните трудови функции. По тази причина клаузата за изпитване в допълнителното споразумение от 08.02.2021 г. е недействителна на основание **чл.74, ал.4 вр. чл. 70, ал. 5 КТ**, доколкото качествата на работника във връзка с основните трудови функции вече са били проверени с предходната клауза за изпитване при първоначалното възникване на трудовото правоотношение по трудов договор от 08.06.2021 г.

При горния изход на делото по преюдициалния спор за действителността на клаузата за изпитване, **съдът** приема, че **Заповедта от 16.06.2021 год.** на ответника за прекратяване на трудовото правоотношение с ищеца, **считано от 21.06.2021 год.** се явява незаконосъобразна, тъй като не е налице основанието за прекратяване на трудовото правоотношение по **чл. 71, ал. 1 от КТ**. Поради това **тази заповед** за прекратяване на трудовото правоотношение следва да бъде отменена като незаконосъобразен, на основание **чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ**.

По отношение на иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 от КТ:

Основателен се явява и искът за заплащане на обезщетение за оставане без работа в резултат на незаконното уволнение, за периода от 21.06.2021 г. до 30.07.2021 г.

Ищецът е поискал обезщетение в размер на 8940лв.,което е в размер на 4 брутни работни заплати ,всяка по 2 235лв. ,но предвид неговото признание ,че след 30.07.2021год. е започнал работа при друг работодател ,то претенцията му е основателна само до размера от **2 980лв.**,изчислен от съда ,на основание чл.162 от ГПК /за общо 40 дни/.До пълния предявен размер от 8940лв. този иск е неоснователен и недоказан.

По иска по чл.86 от ЗЗД :

Претендира се от ищеца заплащане на обезщетение в размер на 2,94лв. ,за забавата в плащането на трудово възнаграждение в размер на **1057,80 лв. за периода от 30.06.2021 г. до 09.07.2021 г.**

Съгласно твърденията на страните следва да се приеме,че това трудово възнаграждение е било дължимо за положен извънреден труд по чл.262 ,ал.2 от КТ и по чл.264 от КТ през месец май и месец юни 2021год. ,като съобразно разпоредбата на чл.262,ал.2 от КТ ,същото се изчислява върху трудовото възнаграждение .Следователно следва да бъде начислено и заплатено със заплащането на трудовото възнаграждение за месеца ,в който е положен този извънреден труд.Тъй като ищецът е работел при сумарно изчисление на работното време като съгласно чл.247,ал.1 от КТ ,размерът на трудовото му възнаграждение се определя съобразно времетраенето на работата.Изрично при ответното дружество е въдено тримесечно отчитане на положения труд ,с посочени в конкретната заповед периоди като този ,в който е бил положен извънредния му труд е период 2 – април,май,юни.Следователно след изтичането на този период на отчитане ,в двудневен срок е следвало да се провери достоверността на данните и да се изпрати тази информация за изплащане.Това при всички положения не дерогира задължението на ответника да заплаща трудовото възнаграждение в уговорения срок – до 10 дни след за периода ,за който се отнася,но в случая следва да се приеме ,че този срок е спазен,тъй като дължимото трудово възнаграждение и за положения извънреден труд е заплатено на 09.07.2021год. Следователно не е налице забава в изплащането му и претенцията за обезщетяване на ищеца за такава е изцяло неоснователна.

По разноските:

При този изход на делото ,на основание чл.78,ал.1 от ГПК ищецът има право на разноски ,което искане е своевременно заявено като се претендира възнаграждение в размер на 1600лв. за един адвокат ,уговорено и платено в брой ,съобразно договор за правна помощ и съдействие от 14.07.2021год.

От страна на ответника е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение,което съда намира за неоснователно.

Уговореното и платено възнаграждение от 1600лв. не е прекомерно ,тъй като

същото съответства на размерите в чл.7,ал.1,т.1 /650лв./ ,по ,т. 4 /600лв./ ,ал.2,т.1 /300лв. и т.2 /300 лв./ от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Съобразно уважената част от исковете /първите два иска изцяло,върху уважения размерна иска по чл.255 от КТ /на ищеца се следва сумата от **1330лв.,**

На основание чл.78,ал.3 от ГПК право на разноски има съобразно отхвърлената част от исковете.Същият своевременно е заявил ,че иска присъждане на разноски с представения списък на разноските по чл.80 от ГПК с писмения отговор като претендира 800лв.Същите са уговорени в договор за процесуално представителство от 09.02.2022год. и платени с платежно нареждане 10.02.2022год. Предвид отхвърлената част от исковете /частично по чл.255 от КТ и изцяло по чл.86 от ЗЗД/ ,съдът намира ,че ищеца следва да заплати на ответника разноски в размерна **266,71лв.**

На основание чл.78,ал.6 от ГПК следва ответника да заплати по сметка на СРС дължимите държавни такси по уважените искове ,които възлизат на общо сумата от **279,20лева** ,от които по 80лв. д.т. за двата уважени неоченьеми иска ,и 119,20лв. ,д.т. върху уважения размер на иска по чл.344,ал.1,т.3 вр. чл.225 от КТ.

Мотивиран от горното, Съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за недействителна ,на основание чл. 74, ал.4 КТ клаузата в Допълнително споразумение към Трудов договор № 4933/08.06.2018год., сключено на 08.02.2021год. между „Съдърланд Глобъл Сървисиз България“ ЕООД , ЕИК 200182310, седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Патриарх Евтимий“ № 82 и ИВ. СТ. СТ.,ЕГН : ***** ,с постоянен адрес в гр.София,ж.к.“Младост“ 4,бл.468,вх.1,ет.9,ап.27 ,определящо ,на основание чл.70 и чл.71 от КТ 6 /шестмесечен изпитателен срок ,в полза на работодателя ,поради противоречие с чл.70,ал.5 от КТ.

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯ уволнението на ИВ. СТ. СТ.,ЕГН : ***** ,с постоянен адрес в гр.София,ж.к.“Младост“ 4,бл.468,вх.1,ет.9,ап.27, извършено със Заповед № 2620/16.06.2021год. на управляващия „Съдърланд Глобъл Сървисиз България“ ЕООД , ЕИК 200182310, седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Патриарх Евтимий“ № 82,на основание чл.71,ал.1 от КТ ,считано от 21.06.2021год.

ОСЪЖДА „Съдърланд Глобъл Сървисиз България“ ЕООД , ЕИК 200182310, седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Патриарх Евтимий“ № 82 **да заплати на** ИВ. СТ. СТ.,ЕГН : ***** ,с постоянен адрес в гр.София,ж.к.“Младост“ 4,бл.468,вх.1,ет.9,ап.27 ,на осн. чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал.1 КТ сумата от **2 980лв.,**представляваща обезщетение за оставане без работа, поради незаконното уволнение за периода 21.06.2021 г. до 30.07.2021 г., ведно със законната лихва, считано от предявяване на иска – 20.07.2021г. до окончателното й заплащане като **ОТХВЪРЛЯ** предявеният иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал.1 КТ ,за разликата от уважения размер от **2 980лв.** до пълния му предявен размер от **8940лв.** като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ предявеният от ИВ. СТ. СТ.,ЕГН : ***** ,с постоянен адрес в гр.София,ж.к.“Младост“ 4,бл.468,вх.1,ет.9,ап.27, **срещу** „Съдърланд Глобъл Сървисиз България“ ЕООД , ЕИК 200182310, седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Патриарх Евтимий“ № 82 осъдителен иск ,с правно основание чл.86 от ЗЗД ,за заплащане на сумата от **2,94 лв.,** представляваща обезщетение за забава върху сумата от 1057,80 лв. за периода от 30.06.2021 г. до 09.07.2021 г. като неоснователен.

ОСЪЖДА „Съдърланд Глобъл Сървисиз България“ ЕООД , ЕИК 200182310, седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Патриарх Евтимий“ № 82 **да заплати на**

ИВ. СТ. СТ., ЕГН : ***** ,с постоянен адрес в гр.София,ж.к.“Младост“ 4,бл.468,вх.1,ет.9,ап.27 ,на основание чл.78,ал.1 от ГПК сумата в размер на **1330лв.**,представляваща деловодни разноси ,съобразно уважената част от исковете.

ОСЪЖДА ИВ. СТ. СТ., ЕГН : ***** ,с постоянен адрес в гр.София,ж.к.“Младост“ 4,бл.468,вх.1,ет.9,ап.27 **да заплати на** „Съдърланд Глобъл Сървисиз България“ ЕООД , ЕИК 200182310, седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Патриарх Евтимий“ № 82 ,на основание чл.78,ал.3 от ГПК сумата в размер на **266,71лв.**,представляваща деловодни разноси,съобразно отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА „Съдърланд Глобъл Сървисиз България“ ЕООД , ЕИК 200182310, седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Патриарх Евтимий“ № 82 **да заплати**, по сметка на Софийски Районен Съд , на основание чл. 78, ал. 6 ГПК сумата в размер на **279,20лева**,представляваща дължимата държавна такса в размер върху уважените искове.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта за присъденото обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____